علب والماار - راباك أن و فقل اشان باش و عبت ان بمرجيز نه فقل با دموا به ما دورا - زنه و برونها برصوات كويك كن وقت است كم العساسي راقير براي مني مبارها قبر برواش روم با كاشتن كرون با طالدين كيد داندالج و ندى را باهى بارسخت مرفت ولاه باید آرام از دن رس گذر در آدم صبورى باش وثر عرفى نكن تا قیوت تدر زر- قوى الرد الله مي المسمع عَضِوص الرائس الم السالم الله المائل المائل المرك المائل المرك عنومل على المرك وقارات المال المرك نديره أي بوزور اكرمه الوزام بلزار . كو ك في وصوران باش كراهاي ترين حقيا يعن انسان هيدنا هستند ورولير مشلار-. مقاوم با في الرز ماي رسيد دروز في زمين زد كونونه المن شوم مه دليز شدنت را ببينيد مرزشي برايا ن نوست، نشيف است ما وسز به فورت سِتنی دارد و زیادر آنیده مناش درزمان طال زندی کن کسی از فردلی خردش خبز ندارد ما انس خردم آدم شاری نسیم اما ساد برس لازم نقا در این دنیا یا زریع و نماست سامی دفرهای رانمای سادزندی ا هستند می دانم کو گامی اوقات خارهای مجیب که در مفزهه وجو دارد و سنگیش را حتی گردن هم حس من مند به سرای ن میکید صافلورك لينت كلمهاوقا - بايد به كرامي از كنارشان كذر كرد مراقب رفتارد باي سي نان باسعناني م بزبان مى كورى كسى را برنجانى يا مائيوس منى با اين كاربه على نافردالاه برفودت م غربه فوامى زد. ب نظرمن احرّام بمعنایه هم چیز است احرام به وجیزی بعنوان شال چراخ قرمز فیابان د ها با آن مواد مدول وقتى منعظم عى على له والح سرز سود اول برفردت، دوم بالشي الماستها عاشياط عاسيال سيد وراخ هستد وروم به فو دواخ ا مرام دوات ما الله بسارى إو النيوز فلر نانم العاصن طور است وقى معا منتظر دراي نباسم و ي اهست از زند دراي از جا بان بلنرم در داقع اول بر بن خود براوزای روم و مهان است عاشی در از بربلسرد دوم عاشه ای کیشت واغ هستند وروم واغ است كرمايوس بي تروجي الورع بري بيراء از سا فروف عي افتداب دينها يان تشار بلويم الزياهامان مرافقة عى مند وراه رفتن واكسان با جان مجنسين بالساع زندى براز سروى شود ددر وصيان تأشير أذا إلى = عا منت زيادى برای زندگی نداری برای هی تلاش کی مروبا جا در خواب بینی آن را در بساری لمسی کن .